

Κ. Γ. Χατζηγιάννης
Συντάκτης

Νέα Τῆς Ἀργιάσου

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἔτος Α' Αριθμ. Φύλλου 15

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΑΡΙΟΣ ΦΡΑΝΤΖΗΣ

Ἀγιάσος 9 Δεκεμβρίου 1939

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Αἱ Ἀθηναϊκαὶ συνάδελφοί μᾶς μεταοίδουν τὴν ευχάριστον εἰδήσιν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασίλευς μᾶς ἰδρύει διὰ τοῦ εὐαγοῦς Του ταμείου, ἓνα πλῆρες κέντρον ὑγείας τοῦ παιδιοῦ μέ ὅλους τοὺς τομείς τοὺς ἀφορῶντας τὴν προστασίαν τούτου.

Τὸ Ὑπουργεῖον μάλιστα τῆς Ὑγιεινῆς ἐσπευσέ νὰ παραχωρήσῃ καὶ τὸ γηπέδον εἰς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ ἔνθα ὁσονούτω ἀρχίζουσιν αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνάγεσιν τοῦ κτηρίου.

Ὁ Ἀνώτατος Ἀρχὸν διὰ τῆς ἀποφάσεως Του ἐκδηλώνη πρότερον τὴν μέριμναν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ παιδί, καὶ ἡ Ὑψηλὴ Αὐτὴ ἐκδηλώσας εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θα τὸ νοσησὶ καὶ θα ἀναζωογονήσῃ τὴν φιλάθρων ἀλλά καὶ Ἑθνικὴν ταύτοχρόνως μέριμναν τῆς παρακολουθήσεως τῆς νέας γενεᾶς ἀπὸ τὰ σπάργανα τῆς.

Εἰσήλθομεν ἤδη εἰς τὸν τέταρτον μῆνα τοῦ πολέμου καὶ ἡ ἐξαπολυθεῖσα συμφορὰ διὰ τοὺς λαοὺς, ἀτυχῶς ἀντὶ νὰ κατευνασθῇ, προβάλλει ἔτι ἀπειλητικώτερα.

Ὁ πόλεμος ἐκτείνεται τῶρα καὶ εἰς τὴν Βόρειον Εὐρώπην διὰ τῆς ἐνάρξεως ἐχθροπραξιῶν μεταξὺ Φιλανδίας καὶ Σοβ. Ρωσίας.

Ὁ πόλεμος μαίνεται ἤδη καὶ εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς καὶ ἐκεῖνο ὁπερ εὐχονται πάντες τὰς ὥρας αὐτὰς εἶνε ὅπως ἡ Μεσόγειος τῆς ὁποίας ἐφείσθη ὁ πόλεμος μέχρι σήμερον, παραμεινῇ ἀδιατάρακτος καὶ ἀφίσει τὰ εἰρηνικὰ ἔθνη τῆς νὰ συνεχίσουν τὰ ἔργα τῆς προόδου καὶ ευημερίας των.

Ἐορτάσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ ἑορτὴ τοῦ Δάσους καὶ παντοῦ προσέλαβεν αὐτὴ εὖπερ πᾶσι γενικῶν καὶ

Ο ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. Γ. ΜΕΤΑΞΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ

Δημοσιεύομεν μερικὰς περικοισὰς τοῦ ὡς ἄνω λόγου τοῦ κ. Προδουουργοῦ

ΘΑ ΠΡΟΚΥΨΗ ΝΕΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ὁ πολιτισμὸς ὁ μέχρι τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, ὁ γενικῶς καλούμενος εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς, δύνει. Καὶ ἐρχεται κανεὶς νὰ ἐνθυμηθῇ αὐτὴν τὴν στιγμὴν φιλοσόφους νεωτέρους, οἱ ὁποῖοι ὠμίλησαν περὶ τῆς δύσεως τοῦ Ἑρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ! Ἀλλ' ὅτι ἐκ τούτου θὰ προκύψῃ καὶ ἓνας νέος πολιτισμὸς, περὶ αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ἓνας μέγας ξένος φιλόσοφος χαρακτηρίζων τὴν διαφορὰν τῆς νοοτροπίας τῶν εὐρωπαϊκῶν ἢ τῶν γενικῶς καλουμένων ἀρίων λαῶν καὶ τῶν ἀνατολικῶν λαῶν, περιγράφῃ αὐτὴν ὡς ἑξῆς: Λέγει ὅτι οἱ μὲν ἀνατολικοὶ λαοὶ προχωροῦν εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ προάγουν τούτον πανηγυρικῶν χαρακτήρα.

Στρατιῶται, πολῖται, μαθηταὶ, φαλαγγίται καὶ φαλαγγίτισσαι, σκαπανεῖς καὶ σκαπανισσαὶ ἐφύτευσαν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς Ἑλλάδος δένδρα.

Καὶ ἡ ἐξόρμησις αὐτὴ ἡ ἀνοπολογίστως καὶ πολλαπλῶς ὠφέλιμος, εἶχε καὶ κάποιον βαθὺν συμβολισμόν. Ὀλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ζαναειωμένος μετὰ ἐπὶ τὴν Βασιλέα του καὶ τὸν Κυβερνήτην του παρεσκεύασε τὴν αὐριανὴν καταπράσινον Ἑλλάδα πού θὰ εἶνε τὸ χάσμα τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ οὐσιαστικώτερα ἐγγύησις ὑγείας καὶ εὐημερίας.

βῆμα πρὸς βῆμα. Ἐξελίσσεται ὁ πολιτισμὸς ἐκεῖ καὶ δὲν δύνει ποτὲ, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ ἐξελισσόμενος καὶ λαμβάνων ἐκαστοτε νέας μορφάς· οἱ ἀνατολικοὶ δηλαδὴ λαοὶ ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ πολιτισμοῦ των ἔχουν παράδοσιν. Διὰ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς λέγει ὅτι συμφαίνει ἐντελῶς τὸ ἀντίθετον. Καταγίνονται εἰς τὸ νὰ δημιουργήσουν ἓνα πολιτισμὸν καὶ ἀφοῦ τὸν δημιουργήσουν πλέον καὶ φθάσῃ ὁδὸς εἰς τὴν ἀκμὴν του, καταγίνονται εἰς τὸ πῶς θὰ τὸν καταρρίψουν. πῶς νὰ τὸν ρίψουν χαμαὶ καὶ νὰ τὸν καταστήσουν ἐρείπια, ὅπως κατόπιν ἀπὸ τὰ ἐρείπια αὐτὰ καὶ μετὰ νὰ στοιχεῖα ἀρχίσουν ἓνα ἄλλον πολιτισμὸν, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ φέρουν εἰς νέαν ἀκμὴν, θὰ τὸν κατερειπώσουν καὶ πάλιν διὰ νὰ δημιουργήσουν νέον! Ἄν κανεὶς ἐξετάσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης ἀπὸ παλαιότατων χρόνων μετὰ χριστὸς ἡμέρον, θὰ ἴδῃ πραγματικῶς τὸ φαινόμενον τούτο.

Ἐπομένως ὁ πολιτισμὸς, μετὰ τὸν ὁποῖον ἐξήσαμε ἕως σήμερον καὶ τὸν ὁποῖον πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς θὰ τὸν ἐνθυμῶνται πάντοτε μετὰ νοσταλγίας, δύνει καὶ δημιουργεῖται ἓνας νέος πολιτισμὸς. Τὶ θὰ εἶναι ὁ πολιτισμὸς αὐτός καὶ ποῖος κόσμος θὰ προκύψῃ, κανεὶς μᾶς δὲν τὸ γνωρίζει!

Ὁ πόλεμος αὐτός εἶναι τὸ τέλος μίας περιόδου μεγάλης ἱστορικῆς καὶ ἀρχῆς μίας νέας περιόδου.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΘΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΘΗ

Δὲν θέλω κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας νὰ νομίσῃ ποτὲ ὅτι μετὰ τὰ λόγια μου αὐτὰ πρέπει ἡμεῖς νὰ θρομβηθῶμεν καὶ νὰ τρομάζωμεν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ρόλον ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων. Δὲν ὑπάρχει λαὸς προσαρμοζόμενος καλύτερον εἰς μίαν νέαν δημιουργουμένην κατάστασιν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Καὶ ἔχω τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ προσαρμοσθῇ καὶ διαρκούντος τοῦ πολέμου εἰς τὴν νέαν αὐτὴν δημιουργουμένην κατάστασιν καὶ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πολέμου τελείως προσηρμοσμένος, μετὰ κόπον βέβαια, ὁ ὅτι καθε προσαρμογὴ ἀπαιτεῖ κόπον, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐπιτυχίας. Ἐγὼ τουλάχιστον πιστεύω εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ ὅταν λέγω «πιστεύω» δὲν σημαίνει ὅτι ἔχω νὰ σᾶς δώσω καὶ ἐπιχειρήματα, διότι εἶναι μία ἐσωτερικὴ μου διάθεσις πρὸς ἀπόλυτον πεποίθησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔγὼ λοιπὸν, πιστεύω εἰς αὐτὸ εἶμαι ἡσυχος καὶ νομίζω ὅτι καὶ ὅλοι σᾶς ἠμπορεῖτε νὰ εἰσθε ἀπολύτως ἡσυχοί.

Τούτο ὁμῶς δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ μένωμεν ἀδρανεῖς καὶ μετὰ σταυρωμένα τὰ χέρια, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν. Γνωρίζετε ὅλοι ὅτι ὁ πόλεμος ἐν τῇ διεξαγωγῇ του λαμβάνῃ χαρακτήρα μάλλιν πολέμου οἰκονομικοῦ. Ὁ πόλεμος δὲ ὁ οἰκονομικὸς περιέλαβε κατ' ἀνάγκην καὶ τοὺς οὐδετέρους. Σήμερον ὑπάρχουν ἔθνη πολιτικῶς καὶ πολεμικῶς οὐδέτερα· ἔθνη ὁμῶς οἰκονομικῶς οὐδέτερα οὐτε ὑπάρχουν οὐτε καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρχουν θὰ διατηρηθῶν Οἰκονομικὴ οὐδετερότης δὲν ὑπάρχει πλέον, ἴσως δὲ καὶ τὰ μέτρα τὰ οἰκονομικὰ τῶν ἐμπολέμων γίνουσι ἀκόμη ἰσχυρότερα καὶ ἀκόμη πλέον οὐ-

(συνέχεια στὴ 4ῃ σελίδᾳ)

Χειρόγραφα δημοσιεύομενα
καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Διευθυντὴς Τυπογραφείου

Σωφράτης Κ. Φραγιζῆς

Παραπλεύρως Ταχυδρομείου
Ἀγιάσου

Καταικία Διευθυντοῦ
Ὁδὸς Βοσάνη Μυτιλήνης

ΓΡΑΦΕΙΑ

Παραπλεύρως Ταχυδρομείου

Ἀγιάσου

ΒΙΑΣΤΙΚΕΣ ΓΡΑΦΕΣ

Πρὸ ἀνδρώσινου...

Ἴσως νὰ μὴ ἔχει τόση σημασία ἡ αὐτοκτονία ἑνὸς ποῦ πέρασε τὰ σαράντα τοῦ χρόνιου. Χάνεται βέβαια μιὰ ἀνθρώπινη ὑπαρξή. Ὑπάρχει ὁμῶς κάποια δικαιολογία σ' αὐτὴ τὴ περίπτωση. Ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίστηκε χρόνια καὶ χρόνια. Εἶδε με φρίκη νὰ σβύνουν ἕνα ἕνα τὰ ὄνειρα τοῦ. Ἄθελα τοῦ παραστάθηκε μάρτυρας τοῦ γκρεμίσματος τῶν φανταστικῶν τοῦ πύργων ποῦ σὰν ἄνθρωπος εἶχε πλάσει, καὶ ζήτησε ὁ δυστυχισμένος τὴν ἀπολύτρωση. Καὶ σὲ μιὰ στιγμή ποῦ ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ γεμίζει ἀπ' τὰ πιὸ περιέργα καὶ ἀντιφατικὰ συνεσθήματα σπρώχνει κανεὶς τὸν ἑαυτὸ τοῦ θεληματικὰ πρὸς τὸ θάνατο.

Τὰ πράγματα ὁμῶς πέρνουν ἄλλη μορφή ὅταν αὐτὸς ποῦ αὐτοκτονεῖ ἀρχίζει μόλις τώρα τὴ ζωὴ του. Τὸ πρόβλημα εἶνε πιὸ περίπλοκο, πιὸ σοβαρὸ, ἔχει μιὰ ἰδιότυπη σημασία. Ἀξίζει νὰ ἀσχοληθεῖ κανεὶς πλατεῖα μαζὺ του καὶ νὰ τὸ ἐξετάσει πολὺπλευρα καὶ στοχαστικὰ. Τοῦτο ὁμῶς δὲν εἶνε ἔργο τῆς στήλης αὐτῆς ποῦ χαρακτηρηστικὸ τῆς εἶνε τὸ φευγαλέο καὶ τὸ ἐφήμερο, τὸ ἐπιδερμικὸ ἐξέτασμα τῶν πραγμάτων καὶ φαινομένων.

Δεκαεφτά χρόνων. Ἡ ἡλικία ποῦ μόλις ἀνοίγουν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς γιὰ νὰ ἀγκαλιάσουν τὸ κόσμον. Ὅσο κακὴ

Ἡ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΑΛΕΧΤΗΣ ΖΕΥΓΩΛΗ

ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Πέρασε κ' ἐσβύσσε τὸ χιτὸς καὶ ἰάει μὲ τ' ἄλλα τὰ βουστά, κ' ἐξέφτισε τὸ σῆμερα σὰ ρόδο ἀπάνω στὸ κλωνὶ τὸ αὔριο, τὸ μεθαῦριο, μοιάζουνε βλέφαρα κλειστὰ, ποῦ τῶν ματιῶν δὲν ξέρουμε μαῦρο τὸ χρῶμα γιὰ οὐρανὶ.

Λ Η Θ Η

Θὰ γύρω ἀπόψε κουρασμένη
στοῦ ὕπνου τὴν ἀβρὴ ἀγκαλιά.
Τίποτ' πιὰ δὲ θὰ μὲ δένει
μὲ τὰ σγοιρὰ σου τὰ μαλλιά.

Τὰ μάτια σοῦ θ' ἀλημονήσω,
τοῦ ἔρωτα ποῦναι σαΐτιες.
Θέλω γλυκὰ ν' ἀποκομίσω,
τις πίκρες μου καὶ τις χαρὲς.

Θὰ γύρω ἀπόψε κουρασμένη
τὸν ὕπνο ἀχόρταγα νὰ πιῶ.
Ἄχ, ἔτσι ὡς θάμαι ξαπλωμένη
νὰ μὴ μεταξυπνοῦσα πιὸ...

καὶ ἂν εἶνε ἡ μορφή τῆς εἰκόνας, ὅσο κι' ἂν τὸ κύλισμα τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἀνθρώπινη μανία, τῆς ἔχουν καταστρέψει πολλὰ μαγευτικὰ πτυχῆς τὸ πρῶτο τῆς κοίταγμα. Πάντα ἔχει κάτι ὠραῖο νὰ μᾶς παρουσιάσει. Στὴν ἡλικία αὐτὴ ὅλα πρέπει νὰ φαίνονται μαγευτικὰ, λαμπρὰ καὶ ὑπέροχα. Κάποιο χαμόγελο, μιὰ ἀγάπη ποῦ ἔρχεται, ἔπρεπε νὰ κάνουν τοὺς νέους μας εὐτυχισμένους.

Ἐπρεπε νὰναι εὐτυχέστεροι κι' αὐτοὶ αὐκοκτονοῦν! Γιατί; Ποῦ εἶνε ἡ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ; Δὲν χρειάζεται φιλοσοφικὴ κατάρτιση πλῆτεια, γιὰ νὰ βρεθεῖ ἡ αἰτία. Ὁ ἄνθρωπος καταστρέφει τὴ ζωὴ. Τῆς δίνει φρικτὴ ὄψη κι' νέος κοιτάζοντας τὴν τρομάζει μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ φόβητρο. Σκέπτεται: Ἀξίζει νὰ ζεῖ κανεὶς σὲ μιὰ τέτοια φρικτὴ κόλαση; Ἀξίζει νὰ ἀγωνίζεται κανένας γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει μιὰ θέση σὲ ἕνα τέτοιο τρομερὸ θέατρο; Καὶ ἡ σκέψη, ποῦ δὲν πρόφθασε ἡ ζωὴ νὰ τὴ διδάξει, ἀπαντᾷ μ' ἕνα μεγάλο ὍΧΙ. Καὶ ὁ νέος τραβᾷ πρὸς τὸ θάνατο.

Ἄνθρωποι γενῆτε πιὸ ἀνθρώπινοι! Θελήσατε νὰ νοιώσετε τὸν πόνο τοῦ ἐφήβου ποῦ ἀγωνιᾷ. Μὴν τοῦ παρουσιάζετε τὴ ζωὴ ὅσο μπορεῖτε δύ-

σκολη. Νὰ πιο εἶναι τὸ καθῆκόν σας.

ΔΗΜΟΣΙΑ Μ.Λ. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΡΑΦΕΙΟΝ
Γ. ΗΛΙΟΓΡΑΜΜΕΝΟΥ

Κάτωθεν Ἀγρονομείου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

Τις τυπογραφικὰς σας ἐργασίας στὸ τυπογραφεῖο μας

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤ. ΜΑΚΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Μυτιλήνη
Ὁδὸς Δ. Βερναρδάκη 10
Ἀριθ. τηλεφ. 6—10

Τις δημοσιεύσεις στὰ «Νέα τῆς Ἀγιάσου.»

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ μοδίστρα σας ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ (Χατζη Αντωνίου) ἐπανήρχισε τὰς ἐργασίας τῆς εἰς τὸ ἀτελιὲ τῆς γυναικείων φορεμάτων, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κυπαρίσσια ἀριθ. 2 (Μπὰς Φανάρι.) Μυτιλήνη

Ἡ κ. Ἀγγελικὴ Βιζεργενίδου παρακαλεῖ ὅπως ἐάν τυχόν τις γνωρίζει ποῦ εὐρίσκεται ὁ σύζυγος τῆς Κώστας Βιζεργενίδου ἢ ἄλλο τι σχετικὸν περὶ αὐτοῦ, τὴν εἰδοποίησιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας.

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ

ΑΣΤΗΡ

Περιοδικὰ Μόδας - Τέχνης

Ἐργοχειρῶν - Κεντημάτων καὶ οἰκογενειακῆς μορφώσεως Ἀντιπρόσωποι Λέσβου-Λήμνου

ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΝΙΚΟΣ ΚΟΝΔΥΛΗ

ΕΥΣΤΡΑΤ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ

Δέχεται εἰς τὸ ἐν Μυτιλήνῃ Ἰατρεῖον τοῦ ἐἰσαγγελλένου Δευτέρου καὶ Πέμπτην

ΓΕΩΡ. ΧΟΝΔΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΥΤΙΑΝΗ
Ὁδὸς Λαδάδικα
Ἀνωθεν Ἰ. Ταζώβου

Νεά Της Αγιάσου

Εσωτερικού Δραχ. 120
 Οργανισμοί » 200
 Αμερικής Δολλ. 8

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Συνέχεια

Ἡ σταθερὰ αὐτὴ ἐμφάνησις τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν μέτρων ἅπανα ἐλήφθησαν κατ' αὐτοῦ, εἶνε τοιαύτη ὥστε προῆλθον τινὲς εἰς τὸ σημεῖον νὰ θεωρήσωσι τὴν ἐγκληματικότητα ὡς φαινόμενον ὁμαλόν, προῖδον φυσικὸν καὶ συγχρόνως συνήθη παράγοντα πάσης κοινωνικῆς ζωῆς εἰς τρόπον ὥστε πᾶσα τοιαύτη, ὄχι μόνον νὰ θεωρηθῆ τὴν ὑπερῆν παραβίασιν τῶν θεμελιωδῶν τῆς νόμων δηλαδὴ τὴν ὑπαρξίν ἐγκλημάτων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνέχεται ὡς ρευστὸν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν, παραγομένων καὶ ἐπαναλαμβανομένων μεθ' ἑαυτὴν ἀκριβῆσαν, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται οἱ συνήθεις ὅροι τῆς συλλογικῆς ὑπαρξεως καὶ ἐφ' ὅσον αἱ τυχαῖαι διαταραχαὶ ταύτης περιορίζουσι τὴν ἐμμονὴν καὶ τὴν ἀκριβῆσαν καθόσον ἀφορᾷ τὴν παραγωγὴν ἐγκλημάτων.

Ἡ ἐμμονὴ αὕτη καὶ ἀκριβῆσα ἐν τῇ ἐμφανήσει τοῦ ἐγκλήματος αἴτινες συγγέονται πολὺ εὐκόλως μετὰ τῆς ὁμαλότητος εὐρίσκειται πολὺ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε πραγματικαὶ ὅσον νομίζουσι τινὲς.

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος εἶνε πρόβλημα κοινωνιολογικὸν προσφάτως μελετηθὲν καὶ ποικιλοτρόπως ἐξετασθὲν.

Κατὰ τὸν ἐγκληματολόγον Φέρρι καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ συνοψίζεται οὕτω « ἡ ἐγκληματικότης ἐξελίσσεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ τῆς βιαίας [μυϊκῆς μορφῆς εἰς τὰς πανούργους διανοητικὰς] μεταβαίνει ἀπὸ τὴν ὀξεῖαν κατάστασιν εἰς τὴν χρονίαν τοιαύτην οὕτως ὥστε καθίσταται ἀληθῆς ἐπιδημία ἢ ἐνδημία κοινωνική. »

Ὁ Ζολγ διαπιστώνει ὁμοίως τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ αἰμοχαροῦς ἀδικήματος εἰς τοιαύτην φιλοκαρδῆς, εἰς πρῶτον

τῆς κακοηθείας, τὴν αὐτοεγκαταλειψίν καὶ τὴν ἠθικὴν καταπτώσιν.

Ἐὰν ἡ ὑπαρξὶς τῆς ἐγκληματικότητος καὶ οἱ κοινωνικοὶ καὶ νομικοὶ θεσμοί, οἵτινες δημιουργοῦνται ἐξ αὐτῆς ἀποτελοῦσι φαινόμενον σταθερὸν αἱ ποινικαὶ ὅμως Νομοθεσίαι παρουσιάζουσι κατὰ τόπον καὶ χρόνον τὴν μεγαλειτέραν ἐναλλαγὴν. Ἡ ἐναλλαγὴ αὕτη προέρχεται εἴτε ἐκ τῶν διαφορῶν τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς πολιτικῆς συνθέσεως, τοῦ δημοσίου δικαίου, τῶν ὅρων τῆς δημοσίας καὶ ἀτομικῆς ζωῆς, εἴτε ἐκ τῶν προόδων τοῦ τρόπου τοῦ ἐνεργεῖν τῆς ἐγκληματικῆς ζωῆς καὶ τῶν νέων ἐφευρέσεων τῶν ἐγκληματιῶν, εἴτε ἐκ τῶν διαφορῶν ἀντιλήψεων, αἱ ὅποιαι ἐμπνέουσι τὴν δημιουργίαν, τὴν ὁργάνωσιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ποινῶν.

Αἱ συγγενοὶ Νομοθεσίαι, καίτοι διαφέρουσι ἀκόμη ὡς πρὸς τὰς ποινικῶς διοικτίας πράξεις, δηλαδὴ τὰς πράξεις αἵτινες χαρακτηρίζονται ὡς ἀδικήματα, ἐν τούτοις ἔχουσι κοινὸν χαρακτηρὰ ποινικῶς διοικτίας πράξεις εἰσὶ, τὸ μὲν τοιαῦται ἀντιτιθέμεναι εἰς τὴν γενικὴν ἠθικὴν τῆς χώρας ἢ τῆς ἐποχῆς, παραβιάζουσαι τὸ δημοσίον ἠθικὸν αἴσθημα [ἀπόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς, τῆς ὑγείας, τῆς ἰδιοκτησίας τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας κλπ.] οἱ δὲ ὅραται τῶν ὁποίων εἰσὶ συνήθεις ἐγκληματῆαι, ἐπίφοβοι, περιφρονημένοι, εὐρεσκόμενοι ἐκτὸς τοῦ κοινωνικοῦ πλαισίου, ὡς ὄντα διαφέροντα τῶν λοιπῶν στερούμενα ἠθικοῦ συναισθήματος, τὰ ἀδικήματα δὲ αὐτὰ εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὅποια δύναται νὰ ἀποκληθῶσιν ἀδικήματα φυσικὰ, τὸ δὲ πράξεις ἢ παραλείψεις, τὰς ὁποίας ὁ νόμος τιμωρεῖ οὐχὶ διότι ἀποδοκιμάζονται καθ' ἑαυτὰς ὑπὸ τῆς ἠθικῆς

ἢ διότι ἀντιτίθενται εἰς τὴν κοινὴν περὶ δικαιοσύνης ἀντίληψιν, ἀλλὰ διότι ἀπεγορεύονται διὰ λόγους γενικῆς ὠφελείας, τοῦ νομοθέτου ἰσχυροποιούντος τὴν ἀπαγορεύσιν διὰ τὴν ποινικῆς κυρώσεως πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς αὐτὸν, διότι αἱ πράξεις ἢ παραλείψεις αὐταὶ παρουσιάζουσι κίνδυνον πραγματικὸν διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν [ἀδικήματα περὶ τὴν θήραν, τὴν ἀλείαν, τὴν εἰσπραξίν ἐμμέσων φόρων, παραβάσεις τῆς τροχίας κινήσεως πταισματικαὶ παραβάσεις κλπ.] αἱ ὡς διοικτίας θεωροῦμεναι

αὐταὶ πράξεις εἶνε δημιουργήματα καθαρῶς θετικὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, οἱ δὲ ὅραται δὲ τούτων δὲν δύναται νὰ συγγέονται μετὰ τοὺς ἐγκληματῆας ὡς μὴ στερούμενοι ἠθικοῦ συναισθήματος, ἀλλὰ μόνον κοινωνικοῦ τοιοῦτου καὶ ἀντιλήψεως περὶ τῶν κοινωνικῶν τῶν ὑποχρεώσεων. Αἱ ἀπαγορεύσεις αὐταὶ εἶνε οὐσιωδῶς ποικίλαι, ἀνταποκρίνόμεναι εἰς κοινωνικὴν ἀνάγκην, ἣτις δύναται νὰ εἶνε στηρικτικὴ μὴ ἀπαγορευτικὴ ἐκ πρῶτον ἀρχόντος αἰσθήματος κοινῆς ἀποδοκιμασίας.

2 Σ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΗΛΙΟΓΡΑΜΜΕΝΟΥ
Ἐν δροτῆς εἰς αἰουσίαν συλλογὴν
 Ὑφάσματα σὲ πολλὰ σχέδια, χρωματισμοὺς καὶ ποιότητας. ψιλικά. Κάλτσες ἀνδρικές καὶ γυναικείες, Φανέλλες μάλλινες καὶ βαμβακερές, Ὑποκάμισα, Γραβάτες, Πουλόμερα, Τραγιάσκες, Μανδύλια. Προσόψια κ.λπ.
Τιμαὶ λογικαὶ

ΚΑΛΔΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΕΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΑΣΩ
 Εκτελοῦνται παντὸς εἶδους τυπογραφικαὶ ἐργασίαι
 Επίσης πωλοῦνται βιβλία ἀδειῶν ῥοσκῆς, καταστάσεις ὡρῶν ἐργασίας, Κοινοτικὰ ἔντυπα, ἔντυπα μισθοδ. Δημοσίων Ὑπαλλήλων κλπ.

